

Поетичні твори учениці Вишнівської ЗОШ І—ІІІ ст. № 2 Києво-Святошинського району Київської області **Мазуренко Олени** є першою спробою пера. У неї є вірші, нав'язні враженнями дитинства, є поезії, присвячені коханню, інколи сповнені смутку від нерозділеного почуття, внутрішніх переживань авторки. Є у доробку і вірші, присвячені найріднішим та найближчим людям — мамі, бабусі.

Бажаємо юній авторці творчого натхнення, успіхів, здійснення найзаповітніших мрій.

***

Завжди з тобою рідна мати,
Любов її з тобою завжди.
Бувають і незгоди з нею,
Але, замість образ — поради.

Завжди з тобою рідна мати,
Любов її цінує ти завжди.
Вона — не вічна: можеш втратити;
замість образ — прийми поради.

Завжди з тобою рідна мати...

Колискова

Промовляє ніжно мати:
"Спи, маленьке, засинай,
І нехай тобі присниться
Диво добре, світлий рай.

Щоб добро перемагало
І надія не вмирала."

Тихо матінка колише,
І лунає ніжно пісня:
"Спи, дитятко, засинай,
хай присниться рідний край".

***

Ласкава, тиха посмішка, як мрія,
І щирої любові ніжний смуток
Маруся, Маша, а чи так — Марія —
Моя бабуся, моя рідна рута.

Не плач, коли душа за нас болить.
Тебе не перестанемо любити.

***

Це сталося минулою весною.
Романтика припала до душі.
Я закохалась ранньою порою, —
І полилися, мов струмки, вірші.

Навкруг шуміли вербоньки ясні,
І окриляли співи солов'їні;
Мені всміхались квіти весняні —
В мені жила романтика весіння.

***

Радію я, все добре в мене.
Та коли згадую тебе,
Хворіти починаю знову.
Й сіріє небо голубе.

Любов — діагноз мій сьогодні,
Можливо, завтра і завжди.
Який так просто не проходить —
Мов шрами, залиша сліди.

Так сумно стало на душі

Так сумно стало на душі,
Неначе щось раптово зникло.
І тільки тихий біль віршів,
І я до нього ще не звикла.

Твою запізнену любов
Я вже втомилася чекати.
Тебе любитиме хтось знов,
Але не так, як я страждатиме.

***

Ти знаєш, як то боляче
хворіти?

Цей біль тебе пронизує
наскрізно,
І починає день
марніти,
А ніч для тебе, наче вічність
грізна.

Яка причина юного
страждання?

Чому бентежить серденько
неспокій?

А відповідь проста: то — від
кохання,
Від соромливих в те творіння
крюків.

***

Як безупинно б'ється серце,
Як тихо шепчуться слова;
"Люблю, люблю", — дзвенять
джерельцем,
Аж паморочиться голова.

Як ніжно миготять слова :
А серце б'ється все сильніше,
І мерехтить сльоза. І вірші
В тих ніжних мерехтять словах.

Мені любов твоя не треба

Мені любов твоя не треба,
Я перехворіла тобою
На довгі роки.
Та вірити не перестану я;
Щаслива мить настане.
Любов прийде,
Та тільки не твоя.

Знай, мій милий

Ночами довгими не спала,
І усе чогось чекала.
Ні, це не твоя провина,
Що у серці — верхovina.

Я не печалюсь, не сміюся,
А просто в бік у твій дивлюся.
Минули і любов, і втіха
Чи то на радість, чи на лихо.

Попелюшка

Як хочеться на мить
Стати Попелюшкою
І, як у сні, потрапити
На дивовижний бал.

І щоб на мить
з'явилися у мене
Кришталеві черевички та
Сукня з оксамиту.

Чарівний бал,
Прекрасна зала,
Де Принц порине у танок
Зі мною залюбки.

Як хочеться поринути
У дивовижну казку
І стати Попелюшкою
Хоч на декілька годин.

Але, на жаль, так швидко
Пройде час.
І на годиннику проб'є
Дванадцять.

І непомітно зникне
Той чарівний бал.
Та Принц опиниться
Далеко в мріях.

Та не печалюсь я
Нітрішки.
Адже хоч на мить
Опинилася я у мрії.